

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλαμπόμενος, ἱεροφάντα Τιμόθεε, ἀριδηλότατος, ὧς φωστὴρ ἐδείχθης διατρέχων ἅπασαν, τὴν γῆν καὶ καταυγάζων τῇ χάριτι, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Τιμόθεε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἔπιες, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος, ὃ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεόφρον Τιμόθεε πυκναῖς, ἀρρωστίαις σώματος, καὶ ἀσθενείαις ῥωννύμενος, τὸν νοῦν μακάριε, τὸ τῆς πλάνης κράτος, εὐχερῶς διέλυσας, Χριστοῦ τὴ δύναστεία φραζάμενος, καὶ διεκήρυξας, ὑψηγόρως τὸ θειότατον, τῆς εἰρήνης, ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοια

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σά, νῦν ἐξάδει θαύματα, θαυματουργῆ Ἀναστάσιε, θαυματουργίαις γάρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησε, βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μακαριότητος.

Μαρτύρων τὸ καύχημα λαμπρά, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ὁμόνυμον, παμμάκαρ εὐκλειαν, τῇ σὴ κλήσει φέρεις, Πανταχοῦ φερόμενος στερρὸς ὡς νικητῆς Ἀναστάσιε, καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πτασμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μάρτυς Ἀναστάσιε στερρά, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπείληφας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στερρὰς ἀθλήσεως, καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως, καὶ τῶν θαυμάτων σοί, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῷ Θεῷ προωρασμένος, καὶ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθητευμένος, ἐμνήθης τὰ θεία, καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ τὴν πίστιν μέχρις αἵματος, ἀνενδοιάστως σαφῶς ἐνστερνισάμενος, πιστὸς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς ἀνεδείχθης, Τιμόθεε Ἀπόστολε, ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπάλοις καὶ λίθοις κατακλιζόμενος, ἔτυχες τοῦ μαρτυρίου τῶν στεφάνων. Διὸ Παμμάκαρ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς, χαῖρε κόσμου καθάρσιον, χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα, ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις, ὁ ζωφόρος χαῖρε, Παράδεισος, χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε, χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὃ μυστηρίου φρικτοῦ! ὃ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος, ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σὲ ὡς ἔβλεπεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κράζουσα, Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σὲ δεινῶς, δῆμος ὁ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Εἶτα λέγομεν Στιχηρὸν Ἦχος α'

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν

ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ.

Τὸν φωστήρα τὸν πιστῶν καὶ Ἀπόστολον, τὸν ἐν Εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα Ταμόθεον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τοῦ θεοῦ Παύλου υἰοποιίας. Χαίροις ὁ σεπτὸς γνῶμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου. Χαίροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα.

Δόξα... Ἦχος β'

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλώνι, τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἑορτήν, καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας, καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν εὐφημούμενος ἀθλητῆς, Ἀναστάσιος ὁ ἔνδοξος, σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν, καὶ πρεσβεῦων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυφορησας, ἄνθρωπον γενόμενον δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε, διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, κακῶν ἀπάλλαξον, ὅπως τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὑβρεις, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα. Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος δ'

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πάσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... τοῦ Ὁσιομάρτυρος

Ἦχος α'

Τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος, καὶ ὁσίων τὸ καύχημα, καὶ τὸν θησαυρὸν τῆς Περσίας, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν μέγαν ἀντιλήπτορα πιστῶν, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως ἡμῶν, ταῖς ἀγγελικαῖς ὑμνωδίαις, εὖφη μούμεν σε λέγοντες. Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς ἦ' καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ζ', οὗ ἡ ἀκροστιχὴς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων

Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον ἄσμασι τοῖς δὲ γεραίρω. **Θεοφάνους.**

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ α' Ἦχος α'

«Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχυρῷ δεδόξασται, αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπενανίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα».

Τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβεΐαις σου, Μάκαρ διασκέδασον, φωτιστικὴ τῆς ἀπαθείας χάριτι, ὅπως θεοφάντορ, νῦν ἐπ' ἀξίως ὑμνήσω σε.

Ἴδων ὁ προγνώστης καὶ Θεός, σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε, θείοις Ἀποστόλοις σε, συλλειτουργεῖν κατηξίωσεν ἔνδοξε, ὁ σοφὴ προνοία τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχὴν, προνοουμένην τῶν ὅλων γινώσκομεν. Ἑλλην γὰρ ἀπόστολος, τῆ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, σὺν τῷ θεῷ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Ὅρθρω λαμπροτάτῳ σου Χριστέ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, Ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἥλιος, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, περιανυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεῖς, καρτερικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας, μάρτυς Ἀναστάσιε, καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, εὐῶδες θῦμα πανάριστε.

Θεοτοκίον

Ἦλεον γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ Θεομήτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἀποστόλου

ᾠδὴ γ'

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοί, ἅγιος ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι».

Ἐχύθη παμμάκαρ δαυιλῶς, ἡ χάρις σοῦ τοῖς χεῖλεσι, καὶ ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας, καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε, χριστοκῆρυξ θεόφρον Ἀπόστολε.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, Παμμάκαρ ὠραιώθησαν, πάντα γὰρ νοῦν σαφῶς ὑπερέχουσαν, εὐηγγελίσω εἰρήνην πάνσοφε, τὴν τὸν πάλαι λύσασαν, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, τὸν Σωτήρα τῶν ὅλων καὶ Κύριον.

Νεκρῶν σοῦ τὰ μέλη τῆς σαρκός, τῷ λόγῳ καθυπέταξας, τὴν τῶν χειρόνων Μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονίαν διδοὺς τῷ κρείτονι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Τὴν τρίβον ὁδεύσας τὴν στενὴν ἐν πρώτοις δι' ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκυψας διὰ βασάνων τρυφὴν εὐράμενος, διὰ πόνων ἔνδοξε Μάρτυς Ἀναστάσιε, τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Ὁ τόνος τῆς ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε, πρὸς ἀμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικαθιστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θεῷ μύρω τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον Παρθένε παναμωμε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοί, ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι».

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἠγλαϊζόμενος, ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν Ἐφεισίων λαμπράν, μητρόπολιν Ἀπόστολε, κῆρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, πᾶσι προκαταγγείλας, τὸν σωτήριο λόγον, διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... τοῦ Μάρτυρος

Ἐν δόξῃ τελειότητος, ὠφθης ὑπέρτιμος, ὡς θεῖαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νοῦν, καὶ γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἰσχύν, ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως Ἀναστάσιε Μάρτυς,

διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοί, βλύζει τὴν χάριν Χριστος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θεῷ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὄθενσε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν πὲρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου

ᾠδὴ δ'

«Ὅρος σὲ τὴ χάριτι τὴ θεία κατάσκιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν».

Νομίμως παμμάκαρ ἐναθλῆσαι ἐλόμενος, δι' ἐγκρατείας παντελοῦς, τὰς τρικυμίας τῶν παθῶν, τῷ νῶ καθυπέταξας, τῶν ἀρετῶν καταλαβῶν τὴν ἀκρότητα, μεγαλοκῆρυξ θεόφρον Τιμόθεε.

Ἀστράνας ὡς ἥλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν, ὥσπερ ἀκτῖνα φαεινὴν, τὴν οἰκουμένην δασιλεῖ, φωτὶ καταλάμπουσας, πυρσοφανῶς σὲ θεοφάντορ Τιμόθεε, πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν καὶ βεβαίωσιν.

Ποθήσας θερμῶς τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ δι' ἀγάπης συγκραθεῖς, πόθῳ κατάλληλον ζωὴν, μετῆλθες θεόληπτε, διὰ παντός, σοῦ κατοπτεῦων τὸν ἔρωτα, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας πιμπλάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Οὐδὲν σὲ τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρησεν, οὐ τῶν μελῶν ἢ ἐκκοπή, οὐ τῶν βασάνων ἀπειλή, οὐ ζῆφος οὐ θάνατος, ἀλλ' οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ λιμὸς Ἀναστάσιε, τῆς οὐρανοῦ χορείας ὁμόσκηγε.

Συντόνωσ ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν σου ἀράμενος, κατηκολούθησας Χριστοῦ, ταῖς σωτηρίοις ἐωτολαίς, καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμητής, μέχρι θανάτου Πανάριστε, νύν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον

Χαρὰν σοὶ σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἀγνή, εὐηγγελίστατο εἰπὼν, Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκός, ἐκ σοῦ Παρθένε πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούωτων σε.

Τοῦ Ἀποστόλου

ᾠδὴ ε'

«Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν, ὄθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογούμεν σε φιλάνθρωπε».

Τοῦ πρώτου καὶ πάντων, αἰτίου Φωτός, ταῖς ἀύλοις λαμπάσι πυρσοῦμενος, τὸν κόσμον κατεφαίδρυνας, κηρύγματι σεπτῷ, φωστῆρ τῆς εὐσεβείας, ζωῆς λόγον ἐπέχων, προφανῶς δεδειγμένος, ἱερομύστα παμμακάριστε.

Ὁ Παῦλου τοῦ θεοῦ, στερρὸς μαθητής, διδασκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἔπεται τὰ τούτου σπείρων ἅπασι, διδάγματα πιστοῖς, δι' ὧν τῆς εὐσεβείας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογούμεν σε Φιλάνθρωπε.

Λαμπρότης ὁ Παῦλος, δευτέρα φανεῖς, λειτουργοῦσα τὴ πρώτη λαμπρότητι, τὴ ταύτης ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς, τούτου συστρατιώτης, Τιμόθεος ἐδείχθη, τὴ αὐτοῦ παντευχία, νικητικῶς

περιφραζόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτός

Ὁ μέγα καυχόμενος, ἄμετρα πρὶν, καὶ τὴν γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, καὶ μάτην φρουαττόμενος, τὴν θάλασσαν σοφέ, εἰσάπαν ἐξαλείφειν ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, Ἀναστάσιε Μάρτυς, καταπατεῖται ὁ ἀντίθεος.

Νομίμως ἀθλήσας, μάρτυς Χριστοῦ, καὶ νικήσας τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σαφῶς, νόσους γὰρ θεραπεύει, καὶ δαίμονας ἐλαύνει, τοῦ Χριστοῦ τὴ δύναμι, τερατουργῶν ὁ Ἀναστάσιος.

Θεοτοκίον

Κατάραν τῆς Εὐας τῆς πάντων μητρός, τῷ σῶ τόκῳ Παρθένε κατήρησας, τῷ κόσμῳ εὐλογίαν, ἀνατείλασα Χριστόν, διὸ σὲ γεγηθότες, καὶ στόματι καὶ γλώττῃ, Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογούμενος μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ ς'

«Σπλάγχχνων Ἰωάν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο, τὴ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον».

Ἄρμα τοῦ Θεοῦ, ἐφάνης Τιμόθεε, βαστάζων αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, κατ' ἐνώπιον, τῶν ἀθέων τυράννων θεόληπτε, μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα, σὺ γὰρ τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσσο.

Στέφος εὐπρεπές, ἐδέξω Τιμόθεε, πανόλβιε θεόφρον ἀπόστολε, καὶ διάδημα, Βασιλείας ἀξίως περικίσεισαι, καὶ παρέστηκας τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη σου, Παύλῳ συναγαλλιώμενος, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις μακάριε.

Μύρου νοητοῦ, Τιμόθεε πάντιμε, σαρκὶ δι' ἡμᾶς τοῦ κενωθέντος, Χριστοῦ ὀσφραϊνόμενος, εὐωδίας τῆς τούτου μετείληφας, καὶ μετέδωκας, τοῖς πίστει σοὶ προστρέχουσι, μύστα τῶν ἀρρήτων Ἁγίε, τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαδόσεως.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτός

Αἶγλη τοῦ Σταυροῦ, σοφῶς λαμπρυνόμενος, τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας, καὶ νενίκηκας, συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ πανένδοξε, καὶ χαίρων ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια σοφέ, Μάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε, συγχορεύων Μαρτύρων στρατεύμασιν.

Θεοτοκίον

Ἄπας ὁ χορός, θεόθεν μιμούμενος, ὁ τῶν Προφητῶν σου προηγόρευσε, τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητροπάρθενε, σὺ γὰρ τὴν ἀληθεστάτην τε, καὶ ἀρχαίαν βουλήν ἐφάνέρωσας.

Ὁ Εἰρμός

«Σπλάγχχνων Ἰωάν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο, τὴ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντσιν».

Κοντάκιον Ἦχος α'

Χορὸς ἀγγελικὸς

Τὸν θεῖον Μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοί, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τουτῷ

γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Ὁ Οἶκος

Ὡς ἀλιεὺς ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἠπλωσε δίκτυα Παῦλος ὁ μέγας Ἀπόστολος, καὶ τὸν θεηγόρον, ὡς περ θήραμα ἄγιον, εἴλκυσε πρὶν Τιμόθεον, καὶ σὺν τούτῳ τὰ πέρατα περιερχόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος εἴλκυσε τοῦ διαβόλου τοὺς δεξαμένους τῆς Πίστεως τὸν λόγον, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γενναῖος Ἀναστάσιος, πιστεύσας γάρ, τῶν Περσῶν τὴν πλάνην κατέλιπε πᾶσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐπ' ὧμων ἐβάστασεν, ὅθεν χάριτι θείᾳ ἀπελαύνει τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Συναξάριον

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι

- Ἐρωτι θεῶν Τιμόθεος στεμμάτων,
- Τυφθεὶς βάλκλις, ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων.
- Εἰκάδι δευτερὴ πνεύμ' ἤρθη Τιμοθέοιο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ὁσιομάρτυρος Αναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

- Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,
- Ὡς λαμπρὸν ὄρμον ὠραίζεται φέρων.
- Εἰκάδι δευτερὴ. Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Μανουήλ, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίου, Γαβριήλ, Ἰωάννου, Λέοντος, Παρόδου καὶ τῶν λοιπῶν τριακοσίων ἐβδομήκοντα ἐπτὰ.

Στίχοι

- Εἶφος Μανουήλ εἷς μέρη τέμνει δῶ,
- Τιμώντ, ἀτμήτους οὐσίας Χριστοῦ δῶ.
- Γεώργιον καὶ Πέτρον, οἷς κοινὸν σέβας,
- Τέμνουσι κοινὴ Δεσπότης κοινῶ χάριν.
- Ἄρρητον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
- Ῥήσσαντος αὐτοῦ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα.
- Δέος, ξίφους ταθέντος ἐγγὺς ἀυχένων,
- Μακρὰν Γαβριήλ, καὶ μακρὰν Σιωνίου.
- Ὅντως στρατηγοὶ μὴ πτοούμενοι ξίφος
- Ἰωάννης τε καὶ Λέων οἱ γεννάδαι.
- Βληθεὶς Πάροδος χειροπληθῶν ἐκ λίθων,
- Ὅδον παρῆλθεν ἠδέως τὴν τοῦ βίου.
- Τρεῖς πενταρίθμους εἰκάδας κτείναν ξίφος,
- Συνῆψεν αὐτὰς ἑνδεκαπλὴ ἐπτάδι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ ζ'

«Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ Πιστοί, ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

Συγχορευτῆς, οὐρανίου τάξεως, σὺ ἐπαξίως γεγονῶς, συνευφραίνῃ χαρμονικῶς, αἴγλης φωτοδότιδος Μάκαρ ἐμφορούμενος, ἱερομύστα Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἱερουργῶν, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, ἐξ ἀρετῶν περιοπῆς, θεογράφους ἐπιστολάς, Παῦλος ὁ θεϊότατος

χαίρων ἐξαπέστειλεν, ὡς μαθητὴ σοὶ Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκὸς ἐρρώννυεν, ἢ εὐτονία τῆς ψυχῆς, ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῆ, σὺ πολιτευσάμενος, Μάρτυς ἔχρη μάτισας, τὴν κεφαλὴν συντριβόμενος, Ἰερουργέ, Μυστηρίων Θεοῦ θεομακάριστε.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Ὁ Ἀθλητής, τοὺς Πιστοὺς προτρέπεται, σαφὲς ὑπόδειγμα δεικνύς, τὴν ἀνδρείαν τὴν ἑαυτοῦ, θεῖον νῦν μιμήσασθαι, πάθος τὸ ἐκούσιον, ὑπὲρ ἡμῶν ὁ ὑπέμενε, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσοσθενής, Τριάς πιστεύεται, τοῖς εὐσεβείας ἐρασταῖς, οἱ γενναῖοι γὰρ Ἀθληταί, ταύτης ὑπερήθησαν, αἵματα ἐκχέοντες, μαρτυρικῶς συμπλεκόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες, σαφῶς καὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοκίον

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ η'

«Θαύματος ὑπερφυοῦς ἢ δροσοβόλος, ἐξεκόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Στάσεως Ἀγγελικῆς ἠξιομένος, ἀνεδείχθης Τιμόθεε μάκαρ, οὐρανῶν τὰ Τάγματα, μνηθεὶς γὰρ ὑπερφυῶς, τὴν λαμπρότητα τὴν τούτων ἐμιμήσω σοφέ, μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐφραίνόμενος. Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν κυριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δύναμιν ἐνδεδυμένος οὐρανόθεν, ὡς Ἀπόστολος ὄφθης θεόφρον, τὴν ἐπιδημήσασαν, ξενοτρόπως τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς τοῦ Λόγου αὐτόπταις ὧ Τιμόθεε, μεθ' ὧν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος. Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔστης τῆς ἐφέσεως σαφῶς παμμάκαρ, τὸ ἀκρότατον οἶα πὲρ φθάσας, τῶν καλῶν Τιμόθεε, θεοκῆρυξ διὰ παντὸς ἐλλαμπόμενος φωτὶ τῷ τῆς Τριάδος τρανώς, καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραίνόμενος. Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Γῆθεν σὺ πρὸς οὐρανους στεφανηφόρος, Ἀναστάσιε Μάρτυς ἀνέπτῃς, τὴν ἀπάτην ἅπασαν, τῶν δαιμόνων διεκφυγῶν καὶ πατήσας τῶν εἰδώλων τὰ σεβάσματα, διὸ καὶ κραυγάζεις νῦν γηθόμενος. Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔβαψας μαρτυρικῶς σου ἐξ αἱμάτων, τὴν σὴν χλαίναν πονόβλιε Μάρτυς, τὸ Σταυροῦ δὲ σύμβολον, σκῆπτρον φέρων σὺ τῷ Χριστῷ, βασιλεύεις εἰς αἰῶνας Ἀναστάσιε, καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραίνόμενος. Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὁ ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν Ἰακωβ εὐλογημένην ἔκλεξάμενος, διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν. Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θαύματος ὑπερφυοῦς ἢ δροσοβόλος, ἐξεκόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ἀποστόλου

ᾠδὴ θ'

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος, ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ῥῆσις τοῦ Δαυὶδ πεπλήρωται, ὡς ἀστραπὴ τῆ οἰκουμένη γὰρ ἔφανα, τῷ κηρύγματι, περιουγάζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε μάκαρ Τιμόθεε, διὸ σὲ θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Αἶγλης ἀρχιφώτου Πάνσοφε, θεαρχικῆς καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως, ἐμπιπλόμενος, καὶ καθαρῶς ἐμπορούμενος, τοὺς ὑμνούντάς σε μάκαρ περισῶζε, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ἰσὸν σὲ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Μονογενὲς ὀρθὰ φρονοῦντες δοξάζομεν, τοῖς διδάγμασι, τῶν Ἀποστόλων σου Δέσποτα, στηριζόμενοι Παύλου τοῦ κήρυκος, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ Τιμοθέου τοῦ Θεόφρονος.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Ῥεῖθροις σῶν αἱμάτων Ἐνδοξε, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας, τὸ δὲ πλήρωμα, τῆς Ἐκκλησίας ἐφαιδρυνας, ὑπὲρ ἧς ἰκετεύων πανάριστε, μὴ παύση τὸν Δεσπότην, ἵνα σὲ πάντες μακαρίζωμεν.

Ἦ τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου, καὶ τῆς ἀρρήτου θείας ὄντως ἐλλάμψεως! ἧς μετέσχικας, ὡς νικητῆς Ἀναστάσιε, τῷ Δεσπότη, Χριστῷ παριστάμενος, ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεοτοκίον

Ἦ τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, μυστήριον τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφάνέρωσας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος, ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Δυὰς φωτοειδέστατος, σήμερον ἀπαστράπτουσα, φαιδρότερον τοῦ ἡλίου, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει, Τιμόθεος Ἀπόστολος, τῶν Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ θεῖος Ἀναστάσιος, τῶν Μοναστῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίση τοῦ κρίναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστω.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν Ἦχος α'

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν Ἀναστάσιον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καλῶς ἀγωνισάμενον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις, ὁ στερρὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, κατὰ τοὺς Προφήτας καὶ Ἀποστόλους. Χαίροις, ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν σεαυτῷ, μιμησάμενος ἔργω τὸν Παῦλον. Χαίροις, ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμῆν. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὅσιε Πάτερ, νικητὴς Μήδων καὶ Χαλδαίων γέγονας τῶν νοητῶν, πᾶσαν Βαβυλῶνος πλάνην καθελῶν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, οὐ τῷ λείῳ τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης, οὐ τὸ πῦρ τῶν Πειρασμῶν ἐδειλίασας, διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, βραβεῖοις σὲ νικητικοῖς ἐστεφάνωσε, καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, πρὸς Κύριον ἰκέτευε, αἰτούμενος εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις περιστερὰ ἐκλεκτή, κεχρυσωμένη παρθενίας ταῖς πτέρυξι, τρυγῶν τε ὠραιότητα, καὶ χελιδῶν ἐκλεκτή, καὶ στρουθίον ὅλον καθαρῶτατον, ἀμνάς ἢ κυήσασα, τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δάμαλις θεία, τὸν ζυγὸν ἢ βαστάσασα, τοῦ βαστάζοντος, τὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, ἄμπελος ἢ κατάκαρπος, βλαστάνουσα βότρυας, τῆς εὐσεβείας τὸν οἶνον, τοῦ μαρτυρίου ἐκβλύζοντας. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, τοῖς ἰκέταις σου δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Στάσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἢ σὲ τεκοῦσα θρήνω δοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα. Οὐ φέρω τέκνον, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου, ὃν πῆρ ἀπεκύησα, ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἢ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἶρηκεν, ὁ Συμεὼν, ὡς ῥομφαία, ψυχὴν ἐμὴν διελεύσεται. Ἄλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνούντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.